

які мають змогу виділяти значні кошти на здійснення досліджень, що сприяють підвищенню конкурентоспроможності продукції галузі. За рахунок ефекту масштабу інтегровані формування мають більше можливостей залучення інвестицій для розробки і впровадження інновацій, стимулювання розвитку людського капіталу [2, с. 8].

Використання зазначених та інших важелів дозволить активізувати спрямування інвестицій в інноваційний розвиток підприємств аграрного сектору економіки, причому впровадження в дію механізму інвестиційного забезпечення має орієнтуватися на диференціацію джерел інвестування, передбачаючи поєднання інструментів державної підтримки із засобами підвищення зацікавленості приватних інвесторів в інноваційній діяльності в галузі, оскільки саме такий варіант забезпечить орієнтацію наукових досліджень на потреби виробників продукції.

Література.

1. Саблук П. Т. Аграрна реформа в Україні (здобутки, проблеми і шляхи їх вирішення) / П. Т. Саблук, В. Я. Месель-Веселяк, М. М. Федоров // Економіка АПК. – 2013. - № 12. – С. 3-13.

2. Коденська М. Ю. Інноваційний продукт аграрно-економічної науки, його оцінка та інвестиційне забезпечення / М. Ю. Коденська, Н. М. Перепелиця // Вісник Харківського НАУ ім. В. В. Докучаєва. Серія «Економіка АПК і природокористування». – 2009. – № 11. – С. 7 – 12.

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА МАЛОГО БІЗНЕСУ УКРАЇНИ

Старовий Б. П., студент

*Науковий керівник: Клепикова О. В., стар. викладач
Харківський торговельно-економічний інститут КНТЕУ*

Формування ринкового середовища в Україні пов'язане з ростом підприємницької активності у всіх сферах економіки. Одним з перспективних напрямків створення конкурентного ринкового середовища є розвиток малого підприємництва. У зв'язку з цим набувають значущості заходи щодо підтримки малого бізнесу. Необхідність створення механізмів взаємодії держави і малого підприємництва актуалізує дане питання.

Питання розвитку і підтримки малого бізнесу розглядали у своїх працях такі сучасні автори, як А. Бізаге, М. Боду, А. Даві, Г. А. К. Доку, С. Конті, М. Маршесней, М. Рож, К. Фуркад та інші.

Потреба у фінансових ресурсах – це об'єктивне явище в умовах розвитку економіки: зростає потреба в поповненні оборотних активів, оновленні і модернізації основних засобів, використанні новітніх технологій і матеріалів. Тому держава як основа розвитку національної економіки повинна впливати на розвиток підприємницьких структур.

Україна використовує різні види державної підтримки виробників. Основними з них являються: пряме субсидування, регулювання зовнішньої торгівлі, надання податкових пільг, можливість надання кредитів під гарантію держави, особливі принципи малого бізнесу. Але національна державна протекціоністська політика має відмінності від іноземних, а саме:

- переважне використання прямого субсидування;
- непряме субсидіювання, що поширюється на галузі, підприємства, регіони, які невизнані як пріоритетні;
- не в повному обсязі виконуються обов'язки, прийняті державою;
- велика кількість засобів використовується на підтримку старих галузей, а мала їх частина на створення і розвиток новітнього технологічного підприємництва.

Аналіз звітності малих підприємств України свідчить, що частка малих підприємств у валовому внутрішньому продукті не перевищує 15 %. Нажаль, малі підприємства поки не грають помітну роль в експортному потенціалі країни. Разом з тим, світовий досвід показує що в середньому малі підприємства забезпечують близько 27 % національного експорту, в Японії – 29 %, у Франції – 16%.

На сьогоднішній день здійснено лише початкові кроки в правовому і організаційному забезпеченні розвитку малого підприємництва в якості особливого сектора економіки України. Діючої системи стимулювання малих підприємств не існує, як немає і господарського механізму їх підтримки.

В Україні на даний момент існують певні недоліки, які заважають розвитку підприємництва, а саме:

- діюча на сьогоднішній день в Україні фіскальна система недостатньо стимулює інвестиційний механізм малих підприємств;
- надмірний податковий тиск і обтяжлива система звітності;

– невпевненість підприємців у стабільності умов ведення бізнесу;

– надмірне втручання органів державної влади в діяльність суб'єктів господарювання.

Держава повинна розробити та запровадити ефективні механізми підтримки малого бізнесу в наступних напрямках:

– застосування спрощеної системи податків, бухгалтерської і фінансової звітності;

– здійснення кредитної та інвестиційної підтримки;

– забезпечення участі суб'єктів малого підприємництва у здійсненні поставок для державних, регіональних і місцевих потреб;

– покращення нормативно-правової бази підприємництва;

– допомога в матеріально-технічному та інформаційному забезпеченні;

– допомога у впровадженні новітніх технологій.

Сьогодні провідну роль у створенні ефективного недержавного сектора відіграє малий бізнес. Саме малі підприємства, різні комерційні структури, що належать до сфери малого бізнесу, беруть на себе ризик і працюють згідно з новими вимогами, що ставляться до ефективності. Створення широкої мережі малих підприємств у всіх галузях господарства сприятиме демонополізації та розвитку конкуренції.

Література.

1. Проблеми розвитку малого промислового бізнесу // Регіональна економіка. - 2015. - № 2. - С. 279-283.

2. Закон України “Про підприємства в Україні” від 27.03.1991 р.

3. Сизоненко В.О., Колесник Н.Ф. Методологічні аспекти фінансової діяльності суб'єктів малого підприємництва // Фінанси України. - 2015. - № 10.

ДЕРЖАВНА КОНКУРЕНТНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ

Батуріна В. В., студент

Науковий керівник: Філонич В. С., к.е.н., доцент

Харківський торговельно-економічний інститут

Київського національного торговельно-економічного університету

[Конкурентна політика - це система державних заходів правового, економічного та організаційно-адміністративного